

Publicerad 2022-02-18 20:38 av Hopplös själ

Sanningar om livet

29 år senare var allt förbrukat

Lusten, kärleken, närheten, ömheten

för att inte tala om åtrån

Det fanns några monument kvar på bakgården

Undanställda i skuggorna

Skammen, skulden, avståndet, kylan

För att inte tala om tårarna

Plötsligt en eftermiddag

var tryggheten utslängd

Över hela gräsmattan

Utan hem, mening, livslust, stöd

Mörkret kravlade upp längs ryggen

In i tankarna och drömmarna

Kampen för att resa sig har varit

en resa mellan gränslös lycka

becksvart mörker där allt är dött

Måste pröva att leva,våga,känna,förlora,vinna

Det måste finnas en ljus plats

En plats där himmelshöga monument ger hopp

Att livet kan klättra upp åter till kärlekens boning

Kampen består ända till sista tanken lämnar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hopplös själ med Poeter.se id #97347 innehar upphovsrätten